

Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig Foranstaltning

ifølge Lov af 1te April 1876.

N°. 33.

Udgivet 11te Juli.

1902.

Kongelig Resolution

7 Juli.

af 7de Juli.

I Henhold til Lov af 17de Juni 1869 om Politivedtægter for Kjøbstæderne meddeles Stadsfæstelse paa en af Trondhjem By's Formænd og Repræsentanter under 26de September, 21de November og 20de December 1901 samt 9de Mai 1902 fattet Beslutning til Politivedtægter, der skal træde i Stedet for de ved Rgl. Resolution af 22de Februar 1890 og Hans Kongelige Høihed Kronprindsregentens Resolution af 26de Mai 1900 approberede Politivedtægter for bemeldte Kjøbstad.

Vedtægterne er saalydende:

1ste Kapitel.

Om Orden og Anstændighed paa Gaden m, v.

§ 1. Paa offentlig Gade — hvorunder i disse Vedtægter ogsaa indbefattes Veier, Raier, Almenninger og Pladse, som er aabne for almindelig Færdsel — maa ikke foregaa Oplob eller Sammenstimsling, som forstyrrer den offentlige Orden eller hæmmer Færdselen.

§ 2. Naar mange Menneſker ſamles paa offentlig Gade, ved Indgang til Billetudſalg, Forlyſteſteſteder eller ved andre Anledninger, ſkal de rette ſig efter Politiets Anviſning til Ordens Overholdelſe.

§ 3. Rødende paa Gade, Trottoir eller Fortoug ſkal vige af tilhøire; dog er den, ſom har Kjørebanelen paa ſin høire Side, ikke pligtig til at vige ud i Gaden.

§ 4. Gjenſtande, ſom beſudler ved Berøring, maa ikke bæres paa offentlig Fortoug.

§ 5. 1. Paa offentlig Gade, i Omnibuſ, Sporvogn eller andet offentligt Befordringsmiddel maa der ikke foregaa Slagſmaal, Strig eller anden larmende, voldsom, fornærmelig eller forargelig

7 Juli. Udsjærd, som forstyrrer den offentlige Orden eller generer de Forbipasserende eller Omboende.

Enhver pligter at iagttage de Regler, som gives for Benyttelse af Sporvogne og andre offentlige Befordringsmidler.

2. Efter Kl. 12 Nat maa Sang eller Musik ikke finde Sted paa offentlig Gade uden Tilladelse af Politiet, som ogsaa til andre Tider paa Døgnet har Afgang til at forbyde Sang og Musik paa Gaden, naar det ansees paatrævet for den offentlige Orden. Politiet kan ogsaa forbyde larmende Musik, voldsom Støi og Larm i private Huse, naar Omkringboende generes eller den offentlige Orden forstyrres.

3. Umdeling og Salg af Aviser eller lignende Sager kan forbydes af Politiet, naar det befrygtes at ville give Anledning til Uorden.

§ 6. Uden fyldestgørende Grund maa ingen banke paa Port, Dør eller Vindu, ringe paa Port- eller Dørklokke eller foretage lignende Handlinger, som forstyrrer Beboerne.

§ 7. Ingen maa uden den Kjørendes Tilladelse stige op paa Kjøretøier eller til saadanne fastgjøre Gaandvogne, Kjæller eller andet lignende.

Alt hænge bag paa Kjøretøier er under alle Omstændigheder forbudt.

§ 8. 1. Inden Byens Grænser, derunder Bymarken, maa ingen uden særlig Tilladelse af Politiet skyde med Kanon, Gevær, Pistol eller lignende Skydevaaben, forsaavidt det ikke sker under militær Kommando; dog undtages Skydning med Salonskydevaaben inden privat Hus eller indelukket Gaardsrum eller Grund. Forbudet rammer ikke Bymarkens Arvesætere eller deres vogne Husstand, om de for at berge sine Husdyr eller indgjærbede Eiendom løser Skud paa Rovdyr og Rovfugle, og heller ikke om egne Husdyr dræbes ved Skud.

2. Paa eller ud over offentlig Gade maa ingen skyde med Bue, Pustevor eller lignende, eller kaste Sten, Smuds, Vand eller andet, som kan skade eller genere dem, som færdes paa Gaden.

3. Ingen maa tilsole Fortoug eller Trottoirer med Spything eller paa nogenformhelt anden Maade.

4. Uden Politiets Tilladelse maa ikke Krudt, Fyrværksager eller andre eksploderende Gjenstande afbrændes i Havnen eller inden Byens Grænser, derunder Bymarken.

5. Ved Mineringsarbejde inden Byens Territorium maa tilbørlig Forsigtighed vises.

Uden Politiets Tilladelse maa Jld ikke optændes i de Dele af Bymarken, som ikke er bortfæstet.

§ 9. 1. Paa offentlig Gade maa ingen rende paa Ski, Kjælle eller Skoiter eller oparbejde eller benytte Skidebane paa Fortoug eller Trottoirer.

2. Rigesaa er Leg eller Spil forbudt, som Politiet finder 7 Juli. at være til Hinder for Færsefen.

3. Magiftrat og Formandftab kan for enkelte Steder gjøre Undtagelfer under Paabud af de Forfigtigheidsregler, fom findes nødvendige.

§ 10. 1. Ingen maa paa offentlig Gade vife fig mafkeret eller i en Dragt, fom ftrider mod Anftændighed eller kan fremkalde Forstyrrelfe af den offentlige Orden.

2. Ligeledes er det forbudt iøvrigt at vife nogen forargelig eller uanftændig Opførfel, faafom ved uanftændige Ord eller Lader, ved uanftændig Blottelfe af Legemet, ved at lade Vandet paa upasfende Steder, ved uanftændige Tegninger eller Skrift eller paa anden Maade.

3. Utugtige Billeder og Figurer eller Bøger og Blade af ufædeligt Indhold maa ikke falbhydes paa offentlig Gade eller fremftilles til offentligt Skue i Vinduer eller andettffeds.

§ 11. Bodning i det Frie inden Byens Grænfer er forbudt udenfor de Steder, fom anvifes af Politiet.

§ 12. 1. Fortæring af Brændevin, Vin, Ol eller anden berufende Drik maa ikke finde Sted paa offentlig Gade eller i Andenmands Portrum. Dog kan Politiet gjøre Undtagelfer for enkelte Anledninger.

2. Den, fom ved fin Adfærd tydelig vifer, at han er berufet, maa ikke vife fig paa offentlig Gade og kan i Tilfælde sættes i Fængfel, indtil han bliver ædru.

2det Kapitel.

Om Forbud mod Hindringer for Færsefen.

§ 13. 1. Uden Tilladelfe maa Ingen, end ikke for kort Tid, tage Plads paa offentlig Gade for at udfælg Vare eller drive anden Forretning, og, hvor faadan Tilladelfe er givet, ikke udenfor det anvifte Sted.

2. Bybud, Sjanere eller andre, fom paa offentlig Gade tilbheder Publikum fin Tjenefte, maa bare have Tilhold paa de Steder, fom Politiet anvifer. Under Udøvelfen af fin Bedrift maa de efterkomme ethvert Paalæg af Politiet med Hensyn til Trafiken eller til Opretholdelfe af god Orden. De maa ikke opftille fig i Klynger eller paa anden Maade hindre Færsefen og heller ikke vife Paatrængenbed.

3. Mod Vedkommendes Forbud maa ingen tage Plads paa Trapper, i Porte eller andre Ind- og Udgange til Hufe.

§ 14. 1. Paa offentlig Gade tillades det ikke at ftanse eller ftille fig i Klynger paa faadan Maade, at Færsefen hemmes.

2. Paa offentligt Fortoug eller Trottoir maa ingen bære, trække eller paa anden Maade føre med fig Gjenftande, fom er til

7 Juli. Hinder for Færsele, eller som udsætter de Forbigaaende for Stade eller Ulempe, saasom større Byrder, Haandvogne, Slæder, Trillebører og lignende. Dog kan Barnevogne eller Barneklæder trækkes paa Fortoug eller Trottoir, naar det sker saaledes, at Færsele hemmes saa lidt som muligt. To eller flere Vogne eller Slæder maa ikke trækkes eller holde ved Siden af hverandre.

3. Bjaer, Haandsjage, Ører eller andre Gjenstande, som let kan forvolde Stade, maa, naar de ikke er forsynet med forsvareligt Dække, alene bæres paa Kjørebane og paa saadan Maade, at Stade ikke kan befrægtes.

4. Ingen maa gaa med ladte Skydevaaben inden Byens Grænser, derunder Bymarken, uden Politiets Tilladelse eller under militær Kommando.

§ 15. 1. Intet, som kan være til Hinder for Færsele, maa hensesættes eller henlægges paa Fortoug, Trottoir eller andetsteds paa offentlig Gade. Dog skal, naar ingen anden Plads findes, Af- eller Paalæsning kunne ske, naar den foretages med saa lidt Ulempe for Færsele som muligt, og intet bliver liggende i længere Tid end høist fornødent. Med Hensyn til Varers Henliggen paa Byens Kai og Udliggerbroer gælder Havnereglementets Bestemmelser.

2. Fraspændte Vogne, Slæder eller Haandvogne maa ikke uden særlig Tilladelse af Politiet hensesættes paa offentlig Gade i længere Tid, end behøves til deres Af- og Paalæsning.

§ 16. 1. Det er forbudt paa offentlig Gade at foretage noget Slags Arbejde, som hæmmer Færsele eller udsætter Forbigaaende for Fare eller Ulempe, saasom at sage eller hugge Træer og Ved, hugge Sten, beslaa Heste eller lignende.

2. Dog kan Saging og Hugging af Ved paa offentlig Gade ske, naar tjenlig Gaardsplads eller andet passende Rum mangler, med Politiets Tilladelse i hvert enkelt Tilfælde.

I saadanne Tilfælde skal Beden henlægges paa Kjørebane ordentlig opstillet langs med Rendestenen og flods ind til denne, eller i fornødent Fald et Stykke ind paa Fortouget eller Trottoiret, dog saaledes, at Færsele ikke spærres for Gaaende. Sagingen og Klovningen skal foregaa ved Siden af Vedstabelen, og Bortbringelsen udføres saa hurtigt som muligt under tilbørlig Forsigtighed. Beden maa ikke fastes fra Kjørebane over Fortoug eller Trottoir ind gennem Kælbervindu eller anden Abning.

3. Naar Ved fastes fra Fartoi op i Almenning eller paa Kai, maa den Lossende rette sig efter de Bestemmelser, som Politiet giver til Forebyggelse af Fare.

4. Tæpper og Sengklæder maa ikke bantes eller lufes eller Toi ophænges til Tørring paa offentlig Grund uden paa de Steder, som Politiet anviser.

5. Anusning af Kul eller Roks paa offentlig Gade til- 7 Juli.
lades ikke.

§ 17. 1. Binduer, hvis Underkant ikke er høiere over Gaden end 2,2 Meter, maa ikke holdes aabentstaaende i Tiden fra Kl. 8 Morgen til Kl. 10 Aften, saaledes at de stikker mere end 25 Centimeter ud fra Husvæggen.

2. Binduesmarkiser maa være forsvaerlig besaestet i saadan Høide, at deres Underkant i en Afstand af 1 Meter fra Husvæggen er mindst 2,2 Meter over Jorden.

3. Disse Bestemmelser gaaelder dog ikke i Veiter uden Fortoug.

§ 18. Med Samtykke af Magistrat og Formandskab kan Politiet give regulerende Bestemmelser for al Færjel inden bestemte Strog af Byen og forbyde Brugen af visse Slags Kjøretøier. Politiet kan ved særegne Veiligheder helt eller tildels forbyde Kjørsel i enkelte Gader.

3die Kapitel.

Om Afværgelse af Fare under den offentlige Færjel.

§ 19. Forældre eller andre Vedkommende maa sørge for, at smaa Børn, som er under deres Varetægt, er under tilbørligt Tilsyn paa offentlig Gade.

§ 20. 1. Naar der i eller ved offentlig Gade skal foretages Gravninger eller andre Arbejder, som kan være til Hinder for Færjelen eller gjør denne usikker, skal skriftlig Anmeldelse betimelig ske til Politiet, som for Tilfældet bestemmer, om og hvorledes den paagjældende Strækning holdes afspærret.

2. Ansees Afspærring unødvendig, maa Arbeidet udføres saaledes, at Færdjelen saavel for Kjørende som Gaaende ikke unødigt hindres.

3. Nabuede Grøfter maa snarest muligt tilkastes, udfyldes, stampes og jebnes, saalænge til Veidækket kommer i den Stand, som det havde før Gravningen.

4. Den, for hvis Regning Gravningen udføres, skal refundere Kommunen Omkostningerne ved de Reparationsarbejder, som Byens Ingeniørvaesen som Følge af Gravningen maa foretage i de nærmest paafølgende 3 Aar.

5. Fra Mørket falder paa og til det bliver lyst om Morgen, skal der være Lygter saavel ved Afspærringen som ved aabne Grøfter eller Ansamlinger af Jord, Grus, Sand, Sten o. l., som kan genere Færjelen.

§ 21. 1. Ved Opførelse af nye eller Rebygning eller Hovedreparation af ældre Bygninger ved offentlig Gade skal Gieren, for Arbeidet paabegyndes, gjøre skriftlig Anmeldelse til Politiet, for at dette kan paaase, at der sættes Plankeværk eller anden Indheg-

7 Juli. ning og Stjærme, som hindrer Byggematerialet fra at falde udenfor Indhegningen, og at der iøvrigt træffes de Foranstaltninger, som findes nødvendige til Forebyggelse af Ulemper for de Forbigaaende.

2. Saa snart Indhegningen ikke længere er nødvendig, skal Eieren strax borttage den og ryddiggjøre den indhegnede Plads. Eieren er ansvarlig for, at Indhegningens Vedbliven ikke nødvendigjgøres ved utilbørlig Forhaling af Byggearbeidet.

3. Til mindre Reparationer af Bygninger maa uden Politiets Tilladelse bare benyttes Stiger eller andre flytbare Stillaadser, som ikke i længere Tid hindrer Færjslen.

§ 22. 1. Stillaadser og Løbebroer, som anvendes under Bygningsarbejder, maa være af tilstrækkelig Styrke og paa den uøvede Side forsynet med forsvarligt Brystværn og Stillaadserne desuden med mindst 40 Centimeter høje Vanger.

2. Løse Stiger, som benyttes til Arbejde paa en Bygning, maa være af fornøden Styrke.

3. For Overtrædelser af denne §'s Bestemmelser straffes den, som forestaar Arbeidets Udførelse, eller, saafremt han ikke opgives, Eieren selv.

§ 23. Naar Bygning, Mur, Plankeværk eller andet Hegn findes i saa brøstfældig Tilstand, at der er Fare for Nedstyrtning, kan Politiet paalægge Eieren inden en fastsat Frist at forebygge Ulemper eller Fare for de Forbigaaende.

§ 24. Blomsterpotter eller andre løse Gjenstande, som kan falde ned og volde Skade, maa ikke opstilles eller ophænges paa Tag, Tagrender, aabne Altaner, Bygningers Yderside, Mur, Plankeværk eller Stakit eller i aabne Vinduer eller Luger, medmindre de er forsvarlig fastgjort eller sikret mod Nedfald paa anden Maade.

§ 25. 1. Ingen maa paa offentlig Gade hængte Glas, Potteskaar, Stene eller andet, som kan medføre Fare eller Ulempe for Færjslen.

2. Stoppekraner i offentlig Gade maa ikke rage op over Fortougets, Trottoirets eller Gadens Flade og maa være forsynet med Kapsel eller Vaag.

3. Naar glat Føre indtræffer, skal Eierne af bebyggede eller ubebyggede Grunde til offentlig Gade lade Fortouget udenfor stro med Sand, Aske eller lignende. Fra dette Paabud kan Politiet indrømme fritagelse for mindre befærdede Strøg.

§ 26. Binder eller andre Heiseindretninger, som benyttes ud over offentlig Gade eller Kai eller Dæle af Havnen maa have fornøden Styrke og bare behandles af øvede og paalidelige Personer.

§ 27. 1. Kjelbernedgange, som springer frem i offentlig Gade, maa, naar det er mørkt, holdes lukket eller overdækket med forsvarlige Lemmer, medmindre de er forsynet med et forsvarligt Rækværk paa Siderne.

2. Kjælberglugger eller Uysaabninger, som maatte tillades at stifte frem i offentlig Gade, maa altid holdes overdækket med solide Jernrister, Lemmer eller Patentglas i Niveau med Fortougets Overflade eller være forsvaret indhegnet. 7 Juli.

3. Fra denne Bestemmelse undtages Kjælbernebgange til Bryggerne i Kjøbmandsgaden, Fjordgaden og Sandgaden.

§ 28. Naar Rensning af Tag eller Tagrender, Maling eller Oppudsning af Huise, Istandsættelse af Tag eller andre mindre betydelige Bygningsarbejder foretages udover eller ud til offentlig Gade, skal der paa forsvaret Maade udsættes en eller flere Afvisere langs Husvæggen. Afvisere maa ikke sættes længer frem paa Fortouget eller henstaa længer end nødvendigt for Arbeidet.

§ 29. Politiet er berettiget til at forbyde Færdsel paa Is i Byens Havn og paa Damme og Elve, naar Isen ikke anses for fuldkommen sikker.

4de Kapitel.

Om Kjøring og Ridning.

§ 30. 1. Det er ikke tilladt at koble mere end to Kjøretøier sammen, og deres samlede Længde maa ikke udgjøre mere end 8 Meter.

2. Ethvert Kjøretøj, som udleies til Personbefordring, maa være i forsvaret Stand og renlig holdt; i modsat Fald kan Politiet forbyde dets Benyttelse. Ethvert saadant Kjøretøj, som benytter Holdeplads, skal være forsynet med et Politi-Numer, som sættes paa begge Sider fortil med mindst 5 cm. høje, sorte Tal paa hvid Grund. Det samme gælder Kjørrer, Arbeidsvogne og Arbejdsflæder, som benytter Holdeplads.

3. Naar det er mørkt, skal firhjulet Kjøredskab til Personbefordring paa offentlig Gade være forsynet med 2 Lygter, 1 paa hver Side. Det samme gælder om Slædevogn.

4. Vogne, som benytter Holdeplads, skal ogsaa have sit Numer paa Lygternes Glas.

§ 31. 1. Heste, som er sty eller som har smitsomme Sygdomme, er udfjældte, udfjældte eller halter eller har iøvnefaldende ydre Betsadigelse, som Brudsaar, maa ikke benyttes til Kjøring eller Ridning i Byens Gader.

2. Heste, som har vist Tilboilighed til at bide, skal være forsynet med Mundkurv.

3. Sløvskoede Heste maa ikke benyttes i glat Føre. Sæletøiet maa være fuldstændigt og saaledes beklædt, at det ikke kan beskadige Hesten.

4. Paa Vinterføre skal de Kjørende have Bælter eller Klosser paa Hestene, saa at man kan høre dem i tilborlig Afstand. Politiet kan forbyde Brugten af altfor stærkt lydende Klosser.

7 Juli.

§ 32. 1. Til Væstfjorsel eller ved Deligence- og Omnibus-fjorsel maa ikke benyttes:

- a. Kjærrer og 1-spændte 4-hjulede Kjørerestfaber med mindre Fælgbredde end 7,6 cm. (3" engl.).
- b. 2-spændte 4-hjulede Kjørerestfaber med mindre end 10,15 cm. (4" engl.).

2. Ved Anvendelsen af Hjedre kan Fælgbredden indskrænktes til respektive 6,25 og 7,6 cm. (2½"—3" engl.). Paa 4-hjulede Vogne maa Forhjulenes Diameter ikke være under 65, og paa 2-hjulede maa Diameteren ikke være under 90 cm.

3. Sværere Lastvogne for 3 eller flere Heste skal have mindst 80 cm. høje Hjul og mindst 12 cm.s (4¾" engl.) Fælgbredde.

4. Ethvert Læs maa staa i et rimeligt Forhold til For-spændets Trækkekræft og Transportveiens Beskaffenhed. Læsset maa være saaledes fordeelt og befæstet, at det ikke er ndsat for Væltning, eller for at det Paaalæsfede falder af, eller at der iøvrigt bevirkes Skade eller Ulempe. For Kjøretoier, som beforder Passagerer, kan Magistrat og Formandskab bestemme det Maximumsantal, som kan tillades.

5. Uden Veibestyrelsens Tilladelse maa ikke transporteres større Laster end 5000 kg. i et Læs.

6. Det er forbudt at bruge Kjørerestfaber, hvor Lasten ikke fuldkommen bæres af Hjulene, men slæber eller støder mod Veibanen.

7. Slæbedrag og lignende maa ikke bruges paa Hjulføre. Stængning af Hjulene er forbudt undtagen i Gader med stærkt Hædning.

8. Politiet kan paabyde, at der ved Kjørsel af Grus eller Fyld fra Byggetomter eller ved Kjørsel af Sten, Byggematerialier eller anden tung Kjørsel paa saadanne Steder, hvor Grunden er opblødt eller løs, lægges Brædder i tilbørlig Udstrækning, saaledes at Hjulene ikke synker ned i Grunden.

9. Afslæsning af en Del af Læsset, for at komme over en felt tungt Sted, maa bare ske i Nodstilsælde og med saa liden Ulempe for Færdsejen som muligt.

10. Vorttager Læsset paa en Haandvogn den frie Udfigt, maa den ikke stybes, men trækkes.

§ 33. 1. Ingen maa betro forspændt Kjøretoi eller Hest til nogen, som er drucken, eller som af andre Grunde maa antages ikke at være istand til at styre Hest. Den, som betror Hest til nogen, som er yngre end 15 Aar, straffes for de Overtrædelser af nærværende Vedtægter, som denne maatte begaa.

2. Politiet kan forlange, at enhver, som sættes til regelmæssigt Arbejde som Kjører, skal godtgjøre, at han har lært at kjøre.

§ 34. 1. Den, som fører Tommerne under Kjørsel paa offentlig Gade, maa ikke slippe dem af Haanden; heller ikke maa han gaa paa Fortoug eller Trottoir, medens han fører dem.

2. Det er forbudt at rykke stadig med Tommerne, at pisse hensynsløst paa Hesten, at smelde utilbørlig med Svøben og at slaa efter andre Heste.

3. Kjørende og Ridende maa vise behørig Forsigtighed, særlig hvor Færsele er stor, Kjørebane meget sølet eller glat, eller naar der kjøres eller rides i Gadeoverstjæringer eller omkring Gadehjørner.

4. Naar der høies ind i en Gade tilhøire, skal det ske i skarp Bending, i Gade tilvenstre derimod i stor Bue.

5. Ud og ind af Porte eller andre Indkjørsler, over Torv i Torvtiden og paa Steder, hvor mange Mennesker er samlet, maa bare kjøres og rides i Skridt.

6. Med Hjulredskab uden Fjedre maa paa brolagt Gade bare kjøres i Skridt. Inden Bygrænsen maa intet Sted kjøres eller rides hurtigere end i smaat Trav. Staar den Kjørende paa Kjøretøiet, skal der bare kjøres i Skridt.

7. Kjørende og Ridende skal i Tide varsko Personer, som er foran dem paa deres Vej.

8. Enhver Kjørende eller Ridende pligter altid at standse paa Tegn af en Politimand.

9. To Kjøretøier maa ikke kjøres ved Siden af hverandre, og flere end to maa ikke ride Side om Side uden under militær Kommando.

§ 35. Forspændte Heste, som ikke kjøres af særstilt Kjørsel, skal altid være forsvarelig bundet til det forangaaende Kjøretøi eller køres ved Tommen af den, som fører dette.

§ 36. 1. Kjørende og Ridende maa holde sig paa de til saadan Færsele bestemte Strog i offentlig Gade og maa ikke komme paa Fortoug, Trottoir, Gangsti eller paa Udliggerbro af Træ. De skal i Regelen holde tilhøire. Naar de møder andre Kjørende, skal de hver især vige af tilhøire, i Regelen med halvt Spor.

2. Tomme Vogne viger med fuldt Spor for belæssede, om Pladsen tillader det. Kjørsel forbi en forankjørende Vogn sker tilvenstre.

3. I Gade, som er saa trang, at to Vogne ikke kan passere hverandre, maa ikke kjøres ind, før Ruffen har overbevist sig om, at Veien er fri. I trang Gade skal tom Vogn, naar den møder en Læsvogn, holde stille ved Rendeftenen tilhøire, saalænge til Læsvognen har passeret. Kan de ikke komme forbi hverandre, skal den tomme rygge tilbage.

4. Ingen maa føre eller ride imod eller ind i Troppeafdeling, Ligtog eller andre Processioner, men enhver skal vige af

7 Juli. Veien og, hvor Passagen er trang, holde stille, saalænge til Toget er passeret.

Der maa heller ikke kjøres eller rides forbi saadanne Tog, medmindre det kan ske uden Ulempe for de Deltagende.

§ 37. 1. Velocipedridning er forbudt paa Fortoug, Trottoir og i offentlige Anlæg. Herfra kan Magistrat og Formandskab gjøre Undtagelse. Velocipedister maa iagttage fornøden Forsigtighed under Ridningen, specielt omkring Gadehjørner og over Gadekryds. De maa ikke ride ved Siden af hverandre og ikke med større Hurtighed end tilladt for Kjørende.

2. Velocipederne maa, naar de benyttes i Byens Gader, altid være forsynet med Klokke, Bremseapparat, Politinummer og efter Morkets Frembrud tændt Lygte foran paa Velocipeden.

3. Nummeret skal være malet med almindelige (altsaa ikke romerske) Tal i hvid Farve paa sort Bund med 6 cm. høje, tydelige Bifre paa et 8 cm. bredt og 13 cm. langt Skilt af Jernblik. Skiltet skal være firkantet med afrundede Hjørner, langs alle fire Kanter forsynet med $\frac{1}{2}$ cm. bred, hvid Rand og fæstes paa Velocipeden i lodret Stilling, tværs paa Maskinens Retning over Baghjulet og saa nær dette som muligt under Sadelen paa saadan Maade, at det under Ridningen altid tydelig kan sees bagfra.

4. Naar nogen ved Kjøb eller paa anden Maade bliver Eier af indregistreret Velociped, maa dette strax meldes paa Politikammeret.

5. Den, som betror Velociped til nogen, som er under 15 Aar, straffes for de Overtrædelser af denne §'s Bestemmelser, som Laantageren maatte gjøre sig skyldig i.

§ 38. 1. Motorvogne maa ikke benyttes paa Gader, Veie eller Pladse inden Byens Grænser, før de er godkendt af Politiet, eller efter at Godkendelsen er tilbagekaldt ved Meddelelse fra Politiet til Eieren.

Den, som onsker Politiets Godkendelse af Motorvogn, maa indgive skriftligt Andragende. For saadanne kan Politiet foreskrive et Schema. De skal indeholde Eierens Navn, det Formaal, Vognen skal benyttes til, Vognens Dimensioner og Vægt, Beholdningernes Vægt og Maximalbelastningen pr. Axel, Beskrivelse af Motorsystemet, Specifikation af de Materialier, som benyttes til Udvikling af Kræften, og af den Form, de anvendes i, og endelig Beskrivelse af Stoppe- og Signalapparater. Andragendet bisættes med fuldstændige Tegninger af Vognen, Motorsystemet og Stoppeapparaterne.

2. Politiet skal lade Vognen besigtige og prøve, før Godkendelse meddeles. Eieren maa i dette Tilfælde fremskaffe Vognen med nødvendigt Materiale og Betjening til Tid og Sted, som Politiet bestemmer.

Til Godkendelsen kan knyttes nærmere Vilkaar, f. Ex. med Hensyn til det Antal Personer, som skal benyttes til Vognens Be-

tjening, — de Gader eller Strog, hvor den ikke kan benyttes, — 7 Juli.
 en mindre Maximalhastighed end ellers bestemt for Kjøring, en
 kortere Gylldighedstid for Godkjendelsen, — eller lignende. God-
 kjendelsen gjælder bare, saalænge Vognen har samme Eier og ikke
 for længere Tid end 1 Aar, og er betinget af, at Eieren stadig
 holder Vognen i forsvarelig Stand.

Med Besigtigelser og Prøver og paa ethvert Trin af Sagens
 Behandling forøvrigt skal Politiet lade sig bistaa af en Sagkyndig,
 til hvem Eieren betaler saadan Godtgjørelse, som Magistrat og
 Formandskab bestemmer.

3. Som Fører af Motorvogn maa ingen gjøre Tjeneste,
 før han har faaet særskilt Tilladelse af Politiet. Saadan Tilladelse,
 som ogsaa fornødiges for Vognens Eier, om han personlig
 vil føre Vognen, kan naar som helst tilbagekaldes, og gives bare til
 Personer, som er over 21 Aar og kan godtgjøre, at de har den
 fornødne Indsigt og Dygtighed.

4. Godkjendelsen af Motorvognen meddeles skriftlig i en
 Bog, som ogsaa skal indeholde et Aftryk af dette Reglement og
 Politiets Anmærkning om, hvem der til enhver Tid er godkendt
 som Vognførere. Denne Bog skal altid være tilstede paa Vognen
 og paa Forlangende forevises for enhver Politimand.

De godkendte Motorvogne registreres paa Politikammeret
 under fortløbende Numre. Vognens Nummer skal være malet med
 20 cm. høje Bogstaver, hvide paa sort Bund, paa et Skilt af
 Jern, faststrevet paa den nederste Del af Vognen bagtil, saa det
 tydelig kan sees bagfra.

5. Eieren er ansvarlig for, at Motorvognen og dens Indretninger til enhver Tid frembyder den fornødne Sikkerhed. Han skal jævnlig lade den efterse og prøve paa den Maade, som Politiet bestemmer. Om saadanne Eftersyn, de fundne Mangler og de trufne Foranstaltninger gjøres Antegnelse under Datum og Vedkommendes Underskrift i den ovennævnte Bog.

6. Motorvogne maa i Almindelighed ikke have en større Bredde mellem de mest fremspringende Dele end 2 m. De skal være saaledes indrettet, at de kan kjøres i Kurver med liden Radius.

7. Maskindelenene maa være konstrueret og funktionere paa saadan Maade, at der ikke undslipper noget Stof, som kan forårsage Brand eller Eksplosion. Beholdere, Rør og de Dele, som skal inde slutte eksplosive eller brændbare Stoffer, maa til enhver Tid være absolut tætte. Maskindele, hvor en Lækage vilde være nok til at bevirke Eksplosion, maa ikke benyttes.

Sikkerheds-, Brems- og øvrige Apparater, som Vognføreren maa påse paa under Kjørselen, skal være anbragt saaledes, at han kan overse og naa dem fra sin Plads med Lethed og uden at borttage sin Opmærksomhed fra Kjørselen og Veibanen. De skal,

7 Juli. om det ansees fornødent, holdes belyst i Mørke. Vognføreren frie Udsigt forover maa ikke hindres.

Hvis der ved Motorens Bevægelse benyttes Afkobling, skal der findes paalidelige Indretninger til Forebyggelse af, at Motoren derved kommer i Ustand.

Hver Vogn skal i Almindelighed være forsynet med 2 Bremsapparater eller med 2 indbyrdes uafhængige Systemer til at bringe Bremserne i Virksomhed. Hvert af Systemerne maa altid kunne stanse Vognen, selv om Motoren gaar med maximal Kraft. I Tilfælde det ene af Systemerne maa kunne stanse Vognen strax.

Apparaterne maa ikke arbejde saaledes, at Heste strammes ved udspringende Røg og Damp, ved usædvanlig Støi eller lignende.

8. Hver Vogn maa have et hensigtsmæssigt Ringeapparat, som Vognføreren jævnlig skal varsele med, alt efter som Omstændighederne kræver det. Lydelig og vedholdende Ringning skal altid finde Sted, naar Gadekryds skal passeres eller under større Trafik.

Hvis Vognens Gang er meget stille, kan Politiet paabyde, at der ved Siden af det nævnte Ringeapparat tillige skal være et selvvirkende Ringeapparat, som til enhver Tid varsele, at Vognen nærmer sig.

9. I Mørke og i Taage skal Vognen være forsynet med to tændte Lygter paa Vognens Ydersider i en indbyrdes Afstand, svarende til dens hele Bredde. Lygterne skal tænde og slukke stærkt Lys fremover, at Vognføreren selv i uoplyste Gader kan overse Veibanen i tilstrækkelig Længde til at kunne standse for Hindringer.

Under almindelige Veirforhold skal Lygterne tændes i Skumringen.

10. Vognføreren skal under Kjørselen stadig have Opmærksomheden skarpt henvendt paa Veiens Tilstand og paa Kjøretøier og Personer. Han skal sagtne Farten eller stanse Vogn, saa ofte som Omstændighederne kræver. Dette skal altid iagttages, naar Vognen ved at nærme sig Heste eller andre Dyr kan formodes at ville bevirke Forstyrrelse eller Ulykke. Farten maa ikke øges paany, før Vognføreren har forvisset sig om, at dette kan ske uden Fare eller Ulempe.

Vognføreren skal under Kjørselen hyppig forvise sig om, at Bremsapparaterne er i Orden.

Naar Vognen er i Bevægelse, maa Vognføreren under ingen Omstændighed forlade sin Plads.

Naar Vognen holder stille, maa Vognføreren ikke forlade den, før han har gjort alt fornødent for at forebygge Explosion, ubetimelig Tgængsættelse eller andre mulige Tilfælde, som kan forvolde Ulykke. Naar Vognen staaar paa Gade, i Portrum eller andre Steder, hvorfra den kan løbe ud paa Gaden, maa Vognføreren ikke forlade den uden nødvendigt Grund og ikke uden at sørge

for, at Vognen under hans Travær har forsvarligt Tilsyn af vogn 7 Juli. Person.

11. Det er forbudt at lade Motorvogne trække Kjøretoier eller andre Gjenstande.

12. Bestemmelserne i §§ 32, 34, 36 og 39 for almindelige Kjøretoier og deres Brug skal finde tilsvarende Anvendelse for Motorvogne.

Derfor Motorvogne tillades til Vognmandsrafil fra Holdepladse i Byen, er Reglerne for Vognmandsrafilen anvendelige, om intet modsat er bestemt foran.

§ 39. 1. Naar flere Vogne er i Følge, maa Ordenen mellem disse beholdes. Vil en af dem standse, skal Ruffen tilkjendegive dette for de følgende ved at rælle Pidsken i Veiret. Standsningen maa ikke ske pludselig, men lidt efter lidt. Standsning i Gade bør altid ske saa nær Kendeftenen som muligt. Skal der standses paa venstre Side af Kjørebanelen, maa der ikke viges over til denne Side, før det er nødvendigt. Hvor der allerede holder en Vogn i Gaden, maa ikke standses paa den anden Side af Gaden, medmindre Kjørebanelen er bred nok til Gjennemfart for andre.

2. Naar Vogne ved Bryllupper, Begravelser, Theaterforestillinger, Koncerter, Baller eller ved andre Feiligheder samles i større Mængde paa offentlig Gade, skal de holde efter Politiets nærmere Anvisning og ved Til- og Frakørsel følge den Bei og Orden, Politiet betegner.

3. Paa stensat Overgang over ubrolagt Gade eller Bei maa der ikke holdes. Der maa ikke tages Hvileplads eller fodres uden paa de Steder, Politiet anviser. Er Jernbaneovergang lukket med Barriere, eller er Togets Ankomst signaliseret, skal der standses mindst 25 Skridt fra Banelegemet og Togets Ankomst og Barrierens Aabning oppebies.

§ 40. 1. Paa offentlig Gade eller i Portrum, Gaarde eller lignende Steder, som har aaben Udkørsel til offentlig Gade, maa den Kjørende eller Ridende ikke forlade sin Hest uden at sørge for, at der føres forsvarligt Tilsyn med den, eller at den er forsvarlig bunden paa den Maade, Politiet foreskriver.

2. Udenfor de anviste Holdepladse maa en Hest, selv om den er bunden, ikke staa længere end høist 15 Minutter paa offentlig Gade uden Bevogtning.

§ 41. Fra dette Kapitels Regler for Kjøring undtages Brandvæsenets Kjøring i Brandtilfælde. Enhver Kjørende, Ridende eller Gaaende maa hurtigt muligt vige Pladsen, saasnart der gives Signal.

7 Juli.

5te Kapitel.

Om Førsel af Heste og Kreaturer og om Hunde.

§ 42. 1. Det er forbudt at lade Heste gaa løse og at lade Kreaturer gaa uden Bevogtning paa offentlig Gade. Dette Forbud gjælder ogsaa for private Eiendomme inden Byterritoriet, medmindre disse er indhegnet eller Dyrene er under tilstrækkelig Opsyn eller forsvarelig bundne.

2. Enhver Eier eller Veier af Stald eller Fjøs maa sørge for, at disse er forsvarelig lukket, naar Dyr opholder sig der.

§ 43. 1. Paa offentlig Gade maa ingen ride med mere end 1 Haandhest eller føre mere end 1 Hest ved Siden af eller efter Vogn eller andet Kjøretøj. Heller ikke maa nogen lede flere end 2 løse Heste eller føre flere end 2 fraspændte Kjøretøier ad Gangen.

2. Fraspændte Heste maa ikke slæbe Drag eller Stjæker efter sig.

§ 44. 1. Enhver Hest, som rides eller ledes paa offentlig Gade, skal være forsynet med Bidsel eller Hovedlag.

2. Naar Hesten ledes eller føres fraspændt, maa det ikke ske hurtigere end i smaat Trav. Det samme gjælder, naar der rides med Haandhest.

§ 45. Naar Kjør, Sauer, Gjeder eller Svin drives paa offentlig Gade, maa dette bare ske under tilbørligt Opsyn. Dyrer maa ikke drives, men ledes enkeltvis af vognen Mand og i forsvarelig Grime eller Toug og med Bind for Vinene.

§ 46. Det maa nøie paasees, at Kreaturer og Heste under Ledningen eller Dribningen ikke kommer udenfor Kjørebanelen.

§ 47. 1. Heste, Dyrer og Kjør maa ikke ilandbringes paa andre offentlige Kaier end de, som bestemmes af Havneskyret efter Overlæg med Politimesteren.

2. Ilandbragte Kreaturer skal af vedkommende Dampskibs-expeditor besørge fjernet fra Kaien $\frac{1}{2}$ Time efter Ilandbringelsen, hvis Dyrene inden den Tid ikke er afhentet af Eieren.

De nødvendige Taxter ved Bortledning af fastsættes af Magistrat og Formandskab i Forening med Politimesteren.

§ 48. 1. Naar Hunde viser sig bidste eller glubste, skal Eieren holde dem bundet eller forsynet med forsvarelig Mundkurv. Det samme gjælder efter Politimesterens Bestemmelse om Hunde, som har den Bane at forulempe Mennesker eller Heste ved at gø ad dem, og om Hunde af usædvanlig Størrelse eller af en Race, som Politiet anser farlig.

2. Ingen maa hidse Hund paa nogen eller undlade at holde sin Hund tilbage, naar den i hans Paasyn anfalder nogen. Det er ligeledes forbudt at tirre Hunde eller hidse dem sammen paa offentlig Gade.

§ 49. Tisper maa holdes inde i Løbetiden. Fra Kl. 11 7 Juli. Aften til Kl. 5 Morgen er det forbudt at lade Hunde løbe ude, naar de ikke ledsager nogen.

2. Overtrædes disse Bestemmelser — som bare gjælder de hymæssig bebyggede Dele af Byen, kan Politiet optage Hunden og i offentligt Blad fremlyse den og lade den sælge eller dræbe, hvis ingen Eier indløser den inden 6 Døgn.

6te Kapitel.

Om Fredning af offentlige Indretninger m. v.

§ 50. 1. Det er forbudt at flytte eller borttage, stjæle eller ridse i, skrive, male eller tegne paa, boie eller løsrive eller paa anden Maade at beskadige eller besudle de Indretninger eller Gjenstande, som er bestemt til offentlig Nytte eller Prydelse, saasom Statuer, Springvand, Gadelygter, Bænke, Indhegninger, Vandstændere, Pissoirer og lignende.

2. Det samme gjælder den til offentlig Gade stødende Del af Hus, Mur, Plankværk, Port eller andet saadant.

3. Endvidere er det forbudt at bade sig i Vandværkets Damme og Bækkefar.

4. Ingen Uvedkommende maa klatre opad Stolper, hvorpaa er oplagt elektriske Ledninger, faste efter Traadene eller iøvrigt beskadige dertil hørende Indretninger.

§ 51. Ingen maa opbryde Brolægning eller foretage nogen Gravning i offentlig Gade eller gjøre nogen anden Forandring ved dem uden Stadsingeniørens eller Veibestyrelsens Samtykke.

§ 52. Ingen Uvedkommende maa tænde eller slukke de offentlige Gadelygter, eller besatte sig med de offentlige Brandsignalapparater uden for at signalisere Brand.

§ 53. 1. Ingen maa beskadige Træer paa offentlig Gade eller i offentligt Anlæg ved at afbrække Grene eller Kviste, afrive eller stjæle i Barken eller lignende, aftage eller beskadige de Indretninger, som er sat omkring Trærne for at beskytte dem, eller klatre op i Trærne.

2. Det er forbudt at plukke, borttage eller beskadige de offentlige Anlægs Frugter, Blomster eller Planter, at henkaste Urenlighed, Papir eller andet saadant, eller paa anden Maade besudle Anlægget.

3. I offentligt Anlæg maa ingen gaa udenfor de bestemte Gange eller tage Sæde udenfor disse.

§ 54. Ingen maa sidde paa, bestige, stige over eller beskadige de Hegn, som er sat ved offentlig Gade eller om offentligt Anlæg.

§ 55. 1. Paa Kirkegaard maa ingen Leg eller anden upassende Opførsel finde Sted.

7 Juli. 2. Ingen maa trænge sig ind til de Tider, da Afdgangen holdes lukket, eller gaa udenfor de afstutne Gange, stige over Indhegninger, skade Trær, Blomster eller andre Værter, eller paa nogen Maade skade eller besudle Gravsteder eller andre Anlæg.

3. Mindre Børn maa ikke komme der uden under behørig Opsigt. Det er forbudt at medtage Hunde der.

§ 56. Dette Kapitels Bestemmelser gælder for de Tilfælde, som ikke gaar ind under den almindelige Straffelov.

7de Kapitel.

Om Opslag af Bekjendtgørelser og Skilter.

§ 57. Det bestemmes af Magistraten, paa hvilke Steder Opslag af Bekjendtgørelser fra Øvrigheden eller andre offentlige Myndigheder skal finde Sted.

2. Bekjendtgørelser om Theatersforestillinger, Koncerter, Forevisninger og offentlige Forlystelser, til hvilke Vedkommendes Tilladelse gives, kan foregaa ved Opslag, naar den, paa hvis Eiendom Opslaget sker, giver sit Samtykke. Dog skal et Exemplar af Bekjendtgørelsen samtidig med Opslaget tilstilles Politiet.

3. Andre Bekjendtgørelser er det ikke tilladt at lade offentlig opslaa uden Samtykke baade af vedkommende Huseier og af Politiet; dog undtages herfra Opslag paa en Eiendom om Behoernes Næringsvei, Bopælsforandringer og andre Henviisninger, som knytter sig til Opholdsstedet eller angaar Eiendommen.

§ 58. Lovlige Opslag er det forbudt at nedrive, besudle eller paa anden Maade at bestadige eller gjøre ulæselige.

§ 59. 1. Skilter eller Gjenstande, som benyttes til Skilt, maa ikke gives større Fremspring udenfor Husvæggen end 1 Meter og maa være forsvarlig befæstet. Forsaavidt de stikker frem foran Husvæggen, maa deres Underkant ikke være lavere end 2,5 Meter over Gaden.

2. Dersom ældre Skilter borttager Udsigt fra Naboer, Lys fra Gadelygter, eller er til Hinder for Færdselen, kan Politiet fordrø dem borttaget strax.

3. Gjenstande, som paa Grund af sin Vægfærdighed eller Tyngde ikke er skiftet til at udstilles under Tagttagelse af denne §'s Bestemmelser, kan af Politiet tillades anbragt paa Trap eller Forrøng, naar dette ikke medfører Fare eller Ulempe for Færdselen.

8de Kapitel.

Om Torvhandel og Brug af Torvene.

§ 60. Magistrat og Formandskab skal, efterat Politimesterens Erklæring er indhentet, bestemme, hvilke af Byens offentlige Pladse kan benyttes til Torvhandel, hvilken Handel kan drives paa

Hvert enkelt Sted, og til hvilken Tid den kan finde Sted. Ingen 7 Juli.
maa overtræde den saaledes trufne Ordning ved at drive Torvhandel med andre Varer, til andre Tider eller paa andre Steder end tilladt.

§ 61. De, som indfinder sig paa Torvene for at salgbhde Varer, maa ordne sine Udsalg paa den Maade, som Politiet anviser dem, og i det Hele følge Politiets Ordensforrifter. Den, som trods Paamindelse ikke efterkommer Forrifterne, kan af Politiet bortvises fra Torvet.

§ 62. Torvhandlere maa ikke kaste bedærvede Varer eller andet Affald paa Torvet.

§ 63. Ingen maa lægge Hindring i Veien for den frie Afgang til Udsalgspfadserne eller paa anden Maade forstyre Handelen.

§ 64. 1. Ingen Sælger maa tage Ophold paa Torvet med sine Varer tidligere end $\frac{1}{2}$ Time for den til Handelen bestemte Tid.

2. Inden $\frac{1}{2}$ Time efter Torvtidens Udløb maa alle Varer saavel som Transportredskaber, Borde, Kurve eller lignende, som er benyttet ved Handelen, være fjernet fra Torvet.

§ 65. De, som anvises fast Plads til sin Bedrift for længere Tid paa Byens Torv eller paa offentlig Gade, er pligtige til at rette sig efter Politiets Ordensbestemmelser, saavel om hvilke Tider af Døgnet Trafiken kan drives, som iøvrigt.

9de Kapitel.

Om offentlige Beværningssteder.

§ 66. Enhver, som driver Restauration, Konditori eller anden offentlig Beværnning med Epise eller Drikkevarer, skal, saavidt det staar til ham, sørge for, at der i de benyttede Lokaler intet forefalder, som strider mod Orden og Sammelighed.

§ 67. Ingen maa paa offentligt Beværningssted gjøre sig skyldig i voldsom eller støiende Udsærd, som generer andre Gæster, Varten eller dennes Familie eller Tjenere, eller forstyrrer andre af Husets Beboere eller Omboende, og heller ikke paa andre Maader vise en uanstændig eller forargelig Opførsel.

§ 68. 1. Offentlige Beværnings- og Forlystelsessteder skal holdes lukket fra Kl. 5 Aften for Son- og Helligdage til Kl. 5 Eftermiddag paa disse Dage og ellers fra Kl. 10 Aften til Kl. 8 Morgen, og i denne Tid maa ingen Beværnning eller Udsænkning finde Sted og ingen Gæster indlades eller opholde sig der.

2. Denne Bestemmelse skal dog ikke være til Hindrer for Beværnning af Rejsende i Hoteller eller andre offentlige Logihuse i den nævnte Del af Døgnet.

7 Juli.

3. Ligeledes skal det være overladt Politiet at give speciel Tilladelse ved enkelte Leiligheder til at lufte senere og aabne tidligere og at meddele lignende almindelig Tilladelse til Beværtningssteder, hvor den ikke antages at ville blive misbrugt.

4. Omvendt kan Politiet paahyde Lukning Kl. 9 i alle Tilfælde, hvor det finder, at vedkommende Værter ikke overholder den tilbørlige Orden.

5. Saadan Tilladelse som i denne § nævnt kan til enhver Tid og uden Opsigelse eller Varsel tilbagefaldes.

6. Hvor der paa offentlige Steder findes nogen Indretning til Forlystelser, f. Ex. Reglebane, som foruroliger Naboer og Omboende, kan Politiet forbyde Brugen efter Kl. 9 Aften.

7. Politiet kan forbyde enhver, som driver offentlig Beværtning med Spise- eller Drikkevarer, at benytte anden kvindelig Medhjælp end Hustru og vogne Døtre til Opvartning af Gæsterne i Beværtningslokalerne.

8. Ved Forordningerne i denne § gjøres ingen Forandring i Lovgivningens gjældende Bestemmelser om Tiden for Brændevinssalg og Udskjænkning af Brændevin, Øl og Vin.

§ 69. Til enhver Bygning, hvor der findes Restauration eller anden offentlig Beværtning, skal Eieren, naar der er Anledning til at bortlede Urinen til Kloak, anbringe et lukket Bissoir i Port- eller Gaardsrum efter Sundhedskommissionens nærmere Anvisning. Urinen skal fra Bissoiret til Kloak ledes i lukkede Rønder. Er der ikke Anledning til at faa Bissoiret indrettet paa noget af de nævnte Steder, og der anvises Plads for det paa offentlig Gade eller Grund, er Eieren ligesuldt forpligtet til at anbringe det. Eieren er pligtig til i ethvert Tilfælde at besørge Bissoiret forsvarlig renholdt, saavidt mulig ved stadig Overvågning.

10de Kapitel.

Om dramatiske og andre offentlige Forestillinger m. v.

§ 70. Tilladelse til at give dramatiske Forestillinger, saasom Skuespil, Operaer, Balletter, Pantomimer og lignende meddeles af Stiftamtmanden, medens Afgangen til at give Koncerter er afhængig af Politimesterens Tilladelse. Saadan Tilladelse bør ikke nægtes, medmindre det kan befrygtes, at den vil blive benyttet paa en Maade, hvorved Orden eller Sædelighed udsættes for Krænkelse, og den kan tilbagefaldes, naar Forestillingens Art eller Vedkommendes Forhold iøvrigt findes at paatrænge det.

§ 71. 1. Tilladelse til at give offentlige Forestillinger eller Forevisninger af anden Slags end i § 70 omhandlet, derunder indbefattet Kunstberidning, Kapløbning, magiske, etvilibriftiske og lignende Forestillinger, Menagerier, Panoramaer eller Verdenstheatre

og andre Seværdigheder og Tilladelse til at drive Karussel meddeles af Politiet. 7 Juli.

2. Til offentlig Dans, Maskerade, Sangerhus og lignende meddeler Politiet ligeledes Tilladelse eller, forsaavidt saadant drives som Næringsvei, Bevilling efter disse Vedtægters § 88.

3. De her omhandlede Tilladelser kan naarjomhelst af Politiet tilbagekaldes.

§ 72. 1. Tilladelse eller Bevillinger efter § 70 og § 71 knyttes altid til en bestemt Person, som optræder som ansvarlig Direktør.

2. Det gjøres altid til Betingelse, at Vedkommende kan skaffe Lokale af saadan Størrelse og Bestaaffenhed, som Hensynet til det fremmødende Publikum kræver.

3. De herhen hørende Spørgsmaal afgjøres af den Autoritet, som meddeler Tilladelsen, og samme Autoritet afgiver ogsaa Bestemmelse om, hvormange Personer der kan indlades i Lokalet og paa de forskjellige Pladse i Lokalet; dog kan Stiftamtmanden overlade sin Myndighed med Hensyn til Bedømmelsen af Lokaleets Antagelighed og Bestemmelsen af Tilskueraantallet til Politimesteren.

4. Til Vejledning ved Afgjørelsen kan der i fornødent Fald forlanges tilveiebragt Attest fra Stadskonduktøren om Lokaleets Størrelse og Bestaaffenhed. For denne Attest betales Kr. 10,00.

5. Til Politis og Brandofficerter anvises passende Pladse i saadant Antal, som henholdsvis Politimesteren og Branddirektøren finder fornødent.

6. For det Tilsyn, som disse Officerter har at føre, betales følgende Afgifter til Bykassen:

For Baller 20 Kroner pr. Bal. For Menagerier, Cirkus- og Varietèforestillinger af omreisende Kunstnere, som optræder for egen Regning, 5 % af Bruttoindtægten.

For Koncerter af udenlandske Kunstnere 10 % af Bruttoindtægten, dog saaledes at Afgiften for disse 2 sidste Klasser aldrig bliver mindre end 5 Kroner.

For Karusseller betales fra 5 til 20 Kroner pr. Dag efter Politikammerets Bestemmelse.

For alle andre Forestillinger og Forevisninger og for Foredrag betales 5 Kroner.

Magistrat og Formandskab kan bevilge Nedsættelse i disse Takter.

Ved Foredrag og ved smaa Panoramaer, Forestillinger og Forevisninger, hvor Politikammeret efter Konference med Branddirektøren finder Politis og Brandopsyn unødvendigt, opkræves ikke Afgiften.

7. Det kan i særegne Tilfælde paalægges Direktøren at stille Sikkerhed for et Beløb af indtil 800 Kroner for Bøder og Erstatningsbeløb, som maatte paadrages enten Direktøren personlig eller nogen af hans Personale.

7 Juli. § 73. 1. Enhver, som efter Tilladelse af Politiet holder offentlig Dans, Mafserade, Sangerhus eller lign., og enhver, som har Tilladelse til at give dramatiske Forestillinger eller andre offentlige Præstationer, skal efterkomme de Regler, som Politiet foreskriver til Orden eller til Forebyggelse af Ildsfare.

2. Han skal sørge for, at de Forestillinger, som opføres, og de Præstationer m. v., som forevises, ikke er af uanstændigt Indhold. Derjom en Forestilling eller Præstation viser sig at være af uædeligt eller ibrigt strafbart Indhold, eller gives uden Tilladelse, eller derjom de givne Bestemmelser om Orden og Belansthændighed ikke følges, kan Politiet afbryde den, og de Tilstedeværende er i dette Tilfælde pligtige til at efterkomme Politiets Anmodning om begive sig bort.

§ 74. 1. Ved offentlige Forestillinger eller andre Forlystelser skal de Besøgende efterkomme ethvert Paalæg af Brandvæsenet eller Politiet sigtende til Publikums Sikkerhed. De skal iagttage Sømmelighed og Orden og maa ikke ved Stoi, Bankning, vedholdende Bisatds- eller Misshagsytringer eller paa anden Maade hindre eller afbryde Forestillingen eller Forlystelsen eller forstyrre andre Deltagere i Nydelsen.

2. Uedelige Meningsytringer under eller ved Slutningen af offentlige Forestillinger maa ikke vedvare, efterat et 3 Gange gjentaget lydeligt Signal er givet enten af Politiet eller fra Scenen.

§ 75. 1. Zuleasten, 1ste Zuledag, Skjærtorsdag, Langfredag, Paaskeasten, 1ste Paaske dag, Pintseasten og 1ste Pintse dag er det forbudt at holde offentlig Dans og at give offentlige Forestillinger, deklamatoriske Underholdninger eller Koncerter, Kirkekoncerter undtagne.

2. Samme Forbud gjælder fra Kl. 11 Aften for Sønd- og Helligdage, for Koncerter og Idrætsopvisninger til Kl. 1 Eftermiddag paa disse, for dramatiske og deklamatoriske Underholdninger til Kl. 3 Eftm., og for offentlig Dans, Cirkus, Varieté og lignende Forestillinger til Kl. 6 Eftm.

§ 76. 1. Naar Tilladelse er givet nogen til gaa omkring og opføre Musik, forevise Kunster og Seværdigheder eller andet, maa saadant dog ikke ske paa offentlig Gade uden særskilt Tilladelse af Politiet.

2. Enhver Eier eller Veier af en Eiendom kan forbyde sige Personer at udføre saadanne Præstationer m. v. paa Eiendommen, og i Tilfælde af Sygdom eller anden gyldig Grund kan enhver Beboer i Nærheden forlange, at den, som udfører Musik eller stoiende Præstationer af nævnte Art, fjerner sig i tilborlig Afstand.

3. Fast Plads paa offentlig Gade til offentlige Forestillinger eller Forevisninger af andet Slags maa ikke anvises nogen uden Samtykke af Magistrat og Formandskab.

11te Kapitel.

7 Juli.

Om den offentlige Renlighed.

§ 77. 1. Enhver, som eier ubebygget Grund eller Bygning, som støder til Fortoug, maa besørge Fortouget feiet udenfor sin Eiendom.

2. Enhver, som eier ubebygget Grund eller Bygning til offentlig Gade, maa ogsaa besørge Feining af Kjørebane indtil Midten af denne, eller ved Almenning, offentlig Plads eller Gade, som er bebygget bare paa den ene Side, inden 12 Meters Afstand fra sin Grund. Magistrat og Formandskab kan for kortere eller længere Tid undtage de ubrolagte Færdselsveje, som fører til Byen, og ligesaa andre Gader.

3. Til Gadefeining hører ogsaa Rengjørelsen af de offentlige eller private Rister for Kloakslug i Gaden, og Bortskaffelse af Græs, som voger paa Gaden, paa Fortouget og i Rendestene, dersom det hindrer Vandets Løb, eller det kan skade Brolægningen. Græs maa ikke bortskaffes ved Hjælp af Salt eller Saltlage, eller ved Gravning, som skader Brolægningen.

4. Gierne af Bryggerne i Fjordgaden og Sandgaden besørger Rengjøringen af Rendestenen paa Nord siden af Kjørebane. Renholdelse af private Veie paaligger Grundeieren.

5. Hvor Feiningen ikke paahviler Gieren af vedkommende Grund eller Hus, derunder indbefattet offentlig Kai udenfor privat Paghús, foranstaltes og bekostes den af Kommunen.

6. Denne §'s Bestemmelser gjælder bare for de bymæssig bebyggede Dele af Byen, hvis Grænser bestemmes af Magistrat og Formandskab.

§ 78. Feiningen foretages hver Onsdag og Lørdag, og desuden efter særligt Paalæg af Politiet, naar Omstændighederne gjør det nødvendigt. Dog skal Torvplads, som benyttes som Udsalgsted for Viktualier, Fiske-Almenning og Holdeplads for Heste, feies hver Søndag. Rendestene kan paahydes udfyldt med Vand.

§ 79. 1. Det Sammenfeiede maa ikke kastes i Kjørebane, men maa bortføres umiddelbart efter Feiningen.

2. I tørt Veir, uden Frost, oversprøites Fortoug, Trottoir og Gade saa tilstrækkelig med Vand, at Feiningen ikke forarsager Støv.

3. Ved Kloakslugene maa det paasees, at der ikke ved Feiningen tilføres faste Urenligheder, Sne eller Is; og at Risterne holdes aabne, saa Vandet fra Rendestenen har frit Afløb.

§ 80. 1. Hus- eller Grundeiere maa ikke uden med Veibeskyrsheds Samtykke lægge Dæksler over Rendesten ved offentlig Gade i større Udstrækning end nødvendigt til Overtjorsel eller Overgang fra Kjørebane eller Trottoir til Port eller Indgangsdør. Saa-
danne Dæksler skal vedligeholdes ordentlig og altid ligge fast og sikkert.

7 Juli.

2. Dersom de i Tilfælde af Regn, Tøveir eller af anden Narfag er til Hindrer for Vandets frie Løb, skal Eieren tage dem af og igjen lægge dem paa, saasnart det kan ske uden at hindre Vandløbet.

3. Private Kloaker og Afløbsrender og deres Renselummer skal oprenses og eftersees mindst 2 Gange aarlig, nemlig før 1ste Mai og 1ste November, og ellers saa ofte det behøves for at holde Afløbet frit. Dette Arbejde skal udføres paa den Maade, som Sundhedskommissionen anordner, og ved Folk, som den autoriserer. Den optagne Urenlighed skal bortbringes strax.

§ 81. 1. Madsler, Feiestarn, Affald fra Huse eller anden Urenlighed maa ikke kastes paa offentlig Gade, i Havnen, i Elve og Bække paa Byens Grund eller i Basserender eller andetsteds, hvor disse Gjenstande kan flyde ud i Gaderendesten eller andet offentligt Aflob.

2. Slige Ting maa heller ikke henkastes i offentlige eller private Porte eller Gaarde, og heller ikke maa nogen Uvedkommende lade sit Vand der undtagen i Bisjvir.

3. Grus og anden Fyld maa ikke henlægges paa andre Steder end de, som anvises til det.

§ 82. 1. Efter Snefald skal den, hvem Feiningen paahviler, snarest mulig ryddiggjøre Fortouget og Rendestenen nærmest dette. Ligeledes maa den Feiningsspligtige, naar Politiet paabyder det, bortskaffe Sne fra Hustag, som vender mod offentlig Passage, og bortføre helt eller delvis Svul (S) af Fortoug. Rendestenen nærmest Fortouget skal om Vinteren altid holdes aaben, naar der bliver Tøveir.

2. Den ophuggede Svul kan henlægges langs Rendestenen, indtil Politiet paabyder Bortførelse. Stinkende Svul fra Rendestenen skal altid bortbringes strax.

§ 83. Sne og S maa ikke fra Gaardsplads, Tomt eller Have kastes ud paa offentlig Gade eller henbringes andetsteds end til de Steder, som anvises.

§ 84. Politiet kan i Sygdomstilfælde meddele Tilladelse til midlertidig at belægge med Halm eller Sand en saa stor Strækning af offentlig Gade, som efter Omstændighederne ansees fornøden. Belægget skal fornyes eller borttages, saasnart det forlanges af Politiet.

§ 85. Ved de offentlige Vandposter maa Klædebast ikke foregaa. Rjoretøi maa ikke vaskes eller stilles paa offentlig Gade. Hvor det maa antages at genere Færdselen, kan Politiet forbyde at stille Binduer udover Fortoug i Tiden fra Kl. 9 Morgens til Kl. 9 Aften.

§ 86. Vogne, som bruges til Rjørsel af Gadeskarn, Affald fra Husene eller anden Urenlighed, Jord, Sand, Stenkul, Kalk, Kalkgrus og lignende, skal være tætte, saaledes at intet spildes

under Kjørsejen. Ved Kjørsej af ulæstet Kalf skal Vognen være forshvnet med tætsluttende Laag eller andet forsvartigt Dække. Kalf maa bare kjøres i Skridt. 7 Juli.

§ 87. 1. I Sommermaanederne (April—September, begge medregnet) er det ikke tilladt at kjøre noget Slags Gjødsej i aabne Vogne.

I den øvrige Del af Aaret er det tilladt at kjøre tor Heste- og Kogjødsej samt anden Gjødsej, som ved Tilblanding er berøvet den væsentligste Del af sin Stank, i aabne Kasser. Dog skal Gjødsejen være overdækket med Haln, Mætter eller lignende.

2. Blød og stinkende Gjødsej maa kjøres i lukkede Beholdere, som maa være fuldstændig tætte og ikke mere fyldte, end at intet spildes under Transporten, og maa bare kjøres i Skridt.

Blød eller stinkende Gjødsej maa i Sommermaanederne ikke udtages eller kjøres i Tiden mellem Kl. 8 Morgen og Kl. 10 Aften.

3. Gjødsej, som uden at overføres fra en Beholder til en anden, bortkjøres i Privettonder eller Beholdere, som er forshvnet med fuldstændig tæt og fast sluttende Laag og er udbvendig rene, og Gjødsej, som ved Tilfætning er berøvet den væsentligste Del af sin Stank, og for Heste- og Kogjødsej kan ogsaa i Sommermaanederne udtages eller kjøres om Dagen, undtagen i Tiden fra Kl. 11 Formiddag til Kl. 5 Eftermiddag.

4. Gjødsejæssene maa kjøres korteste Vej ud af Byen, og det er forbudt at standse med dem under Transporten paa Byens Grund.

5. Intet Slags Gjødsej maa bringes ud paa offentlig Gade for der at tommes i Vogn eller Kasse, uden at Forholdene gjør det nødvendigt, og da i Sommermaanederne bare mellem Kl. 11 Aften og Kl. 7 Morgen, og i den øvrige Tid af Aaret bare mellem Kl. 8 Aften og Kl. 9 Morgen.

6. Hvad her er foreskrevet om blød og stinkende Gjødsej kommer ogsaa til Anvendelse paa andre stinkende Substantier. Utsende Syrer maa bare kjøres i Skridt.

7. Denne §'s Bestemmelser gjælder bare for de bymæssig bebyggede Dele af Byen, hvis Grænser bestemmes af Magistrat og Formandskab. Politiet kan dog efter Forhandling med Sundhedskommissionen gjøre Undtagelse for bymæssig bebyggede Strøg i Byens Udkanter.

12te Kapitel.

Om Afgifter af visse Næringer.

§ 88. Efternævnte Næringsdrivende skal betale i særlig Afgift til Bykassen:

A. De, som søger Erhverv ved Ublaan paa 80 Kroner og derunder mod haandsaaet Pant eller ved Kjøb af rørligt Gods

- 7 Juli. mod Gjenløsningsret, forsaavidt Kjøbesummen ikke overstiger den anførte Grænse, 100 Kroner aarlig.
- B. De, som holder Sangerhus, 200 Kroner aarlig.
- C. De, som holder offentlig Dans:
1. for hvert almindeligt Bal fra 5 til 20 Kroner,
 2. for hvert Kostumebal 30 Kroner,
 3. for hver Maskerade fra 50 til 100 Kroner.
- D. De, som til sin Bedrift anvises Plads paa Byens Torv, offentlige Plads og Gader:
- a. For længere Tid udenfor Markedet:
1. Vognmænd til Befordring af Personer: for hvert enspændt Kjøretøj 12 Kroner og for hvert tospændt Kjøretøj 16 Kroner, naar de har Holdeplads paa Stortorvet, og henholdsvis 8 og 12 Kroner, naar de holder paa andre Steder, alt aarlig.
 2. Vognmænd til Befordring af Gods og Varer: for hvert Kjøretøj 8 Kroner aarlig.
 3. Slagtere og andre Kjødhandlere til Udsalg af Kjød i hele Slagt eller, forsaavidt angaar Kjød af Heste, Storfe eller Svin, opdelt i Fjerdedele, 5 Kroner maanedlig.
 4. Smør- og Osthandlere og andre Fedevarerhandlere — 10 Kr. maanedlig.
 5. De, som handler med Sild og Tisf i saltet Tilstand, 8 Kroner maanedlig.
 6. Andre Hændlende fra 5—150 Kroner aarlig, efter Næringens Bestaanden.
 7. For Udsalgshod indtil 4 m² Grundflade 4—10 Kroner maanedlig, efter Forretningens Bestaanden. For hver overfyldende m² Grundflade fra 1—2 Kroner maanedlig.
 8. For Plads til Karusfel, Cirkus, Panorama o. l. fra 20 til 50 Kroner maanedlig.
- b. Under Markedet:
1. For Udsalgshod af indtil 8 m² Grundflade 8 Kroner.
 2. For Udsalgshod af indtil 12 m² Grundflade 12 Kroner.
 3. Bod til Dans, Sang, Karusfel, Panorama o. l. for hver 1 m² udstift Plads 1 Krone.
 4. For Udsalgstister fra 5 til 8 Kroner efter Ristens Størrelse, og 1 Kr. pr. m² for den anviste Plads til Udstilling af Varerne.
 5. Andre Udstillere for hver m² udstift Plads fra 20 Ore til 1 Krone.
- Hvor Afgiften varierer, bestemmes den af Politimesteren.

Saaer nogen af de ovenfor nævnte Næringsdrivende, for hvem 7 Juli Afgiften er bestemt aarlig, Bevilling meddelt i Aarets Løb, beregnes Afgiften for det hele Aar, hvis Bevillingen udstedes før 1ste Juli, men bare for det halve Aar, hvis den udstedes senere. Politimesteren er forøvrigt berettiget til at indrømme afgiftsfri Plads til dem, som nævnes under D, enten paa Grund af fattigdom, eller fordi det ansees ønskeligt at opmuntre en Bedrift.

Denne Paragraf kommer ikke til Anvendelse paa Norges Bank, Trondhjems Sparebank og dens Laaneindretning, Strindens Sparebank, Trondhjems Hypothekforsikringselskab, Privatbanken, Den nordenfjeldske Kreditbank, Haandværkerforeningens Sparekasse, Sparestillingsbanken, Trondhjems Handelsbank og Den borgerlige Forenings Sparebank, forsaavidt disse Indretningers Virksomhed gaar ind under Betegnelsen i A.

§ 89. Bevilling, som efter foregaaende § skal gives af Politiet, meddeles ikke for længere Tid end et Aar ad Gangen, men kan fornyes ved Paategning. Den skal indeholde, at Politiet strax kan tilbagefalde den, naar det finder, at den misbruges, og at den i intet Tilfælde kan overføres paa nogen anden.

§ 90. 1. Den aarlige Afgift betales forskudsvis, den ene Halvdel ved Bevillingens Udfærdigelse eller Fornøjelse og den anden Halvdel inden Udgangen af den paafølgende Juni eller December Maaned.

De maanedlige Afgifter efter § 88 D. a. 3, 4, 5, 7 og 8 betales forskudsvis.

2. Hvis Afgiften ikke betales i rette Tid, bortfalder Bevillingen, uden at Vedkommende fritages for Afgiften.

Næringsens Ophør ved Dødsfald, Bevillingens Forbrydelse eller andre Grunde bevirker ingen Tilbagebetaling af eller Fritagelse for den løbende Termin.

3. Danskværterens Afgift for de almindelige Baller bestemmes inden de fastsatte Grænser halvaarlig af Politimesteren særskilt for hvert Lokale og betales ved hver Maanedes Udgang, for noget nyt Bal holdes. Afgiften af Kostumeballer og Maskerade og alle Afgifter ved Markedet indbetales ved Tilladelsens Meddelelse.

4. Alle Afgifter betales paa Politikammeret.

§ 91. De Næringsdrivende, som nævnes i § 88 A, skal føre en af Politikammeret pagineret og autoriseret Protokol, hvor alle Laan og Kjøbslutninger indføres i tidsfølgende Orden med Datum, Laantagerens eller Sælgerens fulde Navn og Bopæl, Laanets eller Kjøbsummens Størrelse, Pantsetningens eller Handelens Gjenstand, de betingede Renter og Laanets Forfaldstid.

7 Juli.

13de Kapitel.

Forstjellige Bestemmelser.

§ 92. 1. Politiet kan med Samtykke af Magistrat og Formandskab bestemme, at i den tættest bebyggede Del af Byen maa Bedrift, som i høi Grad forulemper de Omboende ved Støi, — som Rjedelsflinkning, visse Slags Vødkerarbejde og lignende, — ikke øves i Tiden fra Kl. 10 Aften til 6 Morgen.

2. Dampstube, som er tilankers i Byens Havn eller ligger fortoiet ved Kai eller Brygge østenfor Ielven, maa i den nævnte Tid af Døgnet ikke benytte Dampstuben.

§ 93. 1. Det er overladt Politiet at forbyde Personer, som paa offentlig Gade eller Kai søger Erhverv ved at tilbyde Publikum sin Tjeneste, med Stilt eller andet Mærke til Tegn paa, at de er godkjendt. Personer, som uden Berettigelse benytter saadant Mærke, straffes for Overtrædelse af disse Vedtægter.

2. Politiet har at udsærdige de nærmere Bestemmelser og Regler til Ordningen af denne Slags Bedrift, dog med den Indskrænkning at de nødvendige Taxter fastsættes af Magistrat og Formandskab i Forening med Politimesteren. Overtrædelse af de trufne Bestemmelser ansees som Overtrædelse af disse Vedtægter.

§ 94. Tilladelse til at drive Flotmands- eller Færgetrafik i Havnen med Benyttelse af Havnevæsenets Trapper, Pontoner og lignende Indretninger meddeles af Havnestyret.

De nødvendige Taxter fastsættes af Magistrat og Formandskab i Forening med Politimesteren.

§ 95. 1. Hus- og Grundeiere er personlig ansvarlige for Opfyldelsen af alle Pligter, som paahviler dem som saadanne ifølge disse Vedtægter, og kan ikke undskylde sig med Forsømmelse fra sine Følks eller Leieres Side.

2. Saafremt imidlertid vedkommende Hus- eller Grundeier har bestiftet en i Byen bosat og af Politiet godkjendt Mand, som kan træde i Eierenes Sted overfor det Offentlige i alle Forhold med Hensyn til Eiendommen, som opstaar af disse Vedtægters Bestemmelser, og som har erklæret sig villig, gaar Ansvaret over paa denne. Skulde den Mand, som er godkjendt, gjentagne Gange gjøre sig skyldig i Forsømmelse, kan Politiet bestemme, at Ansvaret atter gaar over paa Eieren.

§ 96. Naar nogen undlader det, som paaligger ham ifølge disse Vedtægter, kan Politiet foranstalte det Pligtige udført eller forhindre, at Forsømmelsen bevirker Skade. Den Skyldige maa udrede Omkostningerne baade ved dette og ved Foranstaltninger, som træffes af Politiet for at forhindre forberedte eller stansende endnu ikke fuldførte Handlinger, som er forbudt i Vedtægterne, eller for at rydde afveien Ulemper, som foranlediges ved Brud paa disse Vedtægter.

§ 97. Overtrædelse af disse Vedtægter, som ikke straffes 7 Juli.
 efter Lov af 22de Mai 1875, §§ 3 og 5, anses med Bøder fra
 2 til 800 Kroner (ifølge Lov af 17de Juni 1869, sammenholdt
 med Lov om Politivæsenet i Kristiania af 26de Mai 1866 § 5),
 saafremt Tilfældet ikke gaar ind under noget strengere Straffebud.

Boderne tilfalder Bykassen og indtales ved Politiet efter for-
 gjæves Forelæg ved Politimesteren.

§ 98. 1. Disse Vedtægter træder i Kraft 3 — tre Maa-
 neder efter, at de har faaet Kongelig Stadfæstelse, og fra samme
 Tid ophæves de ældre Vedtægter, som er stadfæstet ved Kongelig
 Resolution af 22de Februar 1890, og Bestemmelserne om Motor-
 vogne, approberet som Tillæg til disse Vedtægter ved Kgl. Res. af
 26de Mai 1900.

2. Bestemmelserne i § 32, 1ste og andet Pasfus, om
 Kjøretøiers Følgebredde træder først i Kraft 2 Aar efterat de
 første Gang er kundgjort i Lovtidenden.

Kongelig Resolution

7 Juli.

af 7de Juli.

1. I Henhold til Lov om Afhændelse af Statens Jord
 og Grund i Finmarkens Amts Landdistrikt af 22de
 Mai 1902 dens § 7 bestemmes, at nævnte Lov træder i
 Kraft fra 1ste Oktober 1902, og at fra samme Tid op-
 hæves Lov af 22de Juni 1863 om samme Gjenstand
 med Tillægslov af 8de Mai 1869, dog saaledes, at det
 skal være Landbrugsdepartementet tilladt, hvor særlige Grunde
 taler derfor, at approbere Salg, forberedte efter den muglæ-
 dende Lov, naar Andragender om saadanne Salg er indkomne
 inden 1ste Oktober 1902.
2. Det behager Deres Majestæt at approbere som gjældende fra
 1ste Oktober 1902 vedlagte Udkast til Reglement angaa-
 ende Fremgangsmaaden ved Afhændelse eller Bort-
 forpagtning af Statens Jord og andre den tilhø-
 rende Herligheder i Finmarkens Amts Landdistrikt
 i Henhold til Lov af 22de Mai 1902.
3. I Henhold til samme Lovs § 2 bestemmes, at Landbrugs-
 departementet skal være bemyndiget til at foretage
 saadanne Forandringer i det ovenfor omhandlede
 Reglement, som Erfaring senere maatte vise ønskelige.

7 Juli.

Reglement

angaaende Fremgangsmaaden ved Afhændelse eller Bortforpagtning af Statens Jord og andre den tilhørende Herligheder i Finmarkens Amts Landdistrikt i Genhold til Lov af 22de Mai 1902.

§ 1. Som almindelige Regler for Afhændelsen gjælder:

- a) Jorden maa ikke afhændes, naar det af de i Lov om Afhændelse af Statens Jord og Grund i Finmarkens Amts Landdistrikt af 22de Mai 1902 § 1 angivne eller af andre Hensyn — f. Eks. til Grubedrift, Torvmyr, Mosemark, Fiskeri, Jagt eller anden Herlighed — findes hensigtsmæssigt at bevare den i Statens Eie.
- b) Jorden sælges med paastaende Skog, men uden nogen anden Ret til Statens usolgte Skog end den, det Offentlige til enhver Tid vil indrømme.

Hvis Grunden støder til Sjøen, skal det betinges, at Eieendomsretten ikke skal gjøre noget Hinder i det almindelige Fiskeri efter de nærmere Bestemmelser, som Fiskerilovgivningen derom til enhver Tid indeholder.

Hvis Jorden ligger i Nærheden af Fjeldsfinernes Færdselsveie, og den ikke holdes forsvarelig indhegnet, skal Fjeldsfinerne være uden Ansvar, om deres Hjorde gjør Skade derpaa, medmindre Forsættighed eller grov Uagtsomhed kan lægges Vedkommende tillast.

Bestemmelser herom indtages i Skjodet.

- c) Afhændelse maa kun ske til norske Statsborgere og under særligt Hensyn til at fremme Bosættelsen af en for Distriktet, dets Opdyrkning og øvrige Nyttiggjørelse stiftet Befolkning, som kan tale, læse og skrive det norske Sprog og benytter dette til dagligt Brug.
- d) Ved enhver Afhændelse have for Die fremtidigt hensigtsmæssigt Udmaal til Opdyrkning eller Bebyggelse af Statens usolgte Jord i Trakten; navnlig maa det fornødne Hensyn tages til Fremtidens mulige Behov for aabne Pladse og Veie, Afgang til Sjøen, Vasdrag, Fælleshave o. l.

I Fiskeværene og andetsteds, hvor en tættere Bebyggelse finder Sted, maa de for Fiskeribedriften og den almindelige Færdsel fornødne samt for Brandfiskerheden ondskelige aabne Pladse (Almenninger), Veie og Stier ikke afhændes. Værene og Bopladsene bliver i den Udstrækning og paa den Maade, som af vedkommende Regjeringsdepartement bestemmes, at regulere og kartlægge. Saadan Regulering og Kartlægning kan ogsaa bestemmes for andre Strækninger, naar dette findes særlig paakrævet. Omkostningerne bæres af nedennævnte Fond.

De udarbejdede Kartter opbevares ved Amtets Arkiv, og Kopi af samme skal tilstilles saavel Formanden i Jordsalgskommissionen til Opbevaring i Kommissionens Arkiv som vedkommende Lensmand til Opbevaring i Lensmandsarkivet. De Exemplarer, som beror hos Kommissionen og hos Lensmanden, skal holdes a jour, saaledes at enhver ny Opmaaling indlægges paa Kartet i dettes Maalestof og merkes med den Dato, da Opmaalingen er afholdt.

§ 2. Andragende om Udmaaling (jfr. Lovens § 2, 4de Punktum) indsendes til Lensmanden i det Distrikt, hvor Udmaal ønskes, inden hvert Aars 1ste Februar og skal indeholde Oplysning om:

- a) Ansøgerens Navn, Alder og Livsstilling.
- b) Ansøgerens statsborgerlige Forhold, Nationalitet og Fødested, samt hvorvidt han kan tale, læse og skrive det norske Sprog og benytter dette til dagligt Brug.
- c) Ansøgerens nuværende Opholdssted, hvorlænge han har opholdt sig der, og hvor han er hjemstavnsherrettiget.
- d) Ansøgerens Familieforhold (om gift, Hustruens Alder og Nationalitet).
- e) Ansøgerens personlige Forhold, om han er ordentlig, ædruelig og arbejdssom.
- f) Ansøgerens Hensigt med at søge erhvervet Jord (hvortil Jorden agtes benyttet).
- g) Om Ansøgeren tidligere har Jord eller Grund i Finmarkens Amts Landdistrikt til Eiendom, isaaftald hvormange Ar og hvor meget deraf er dyrkbart og dyrket eller optaget til Driftens nødvendige Behov.

Bevidnelsen angaaende de under Litra b omhandlede Forhold maa være afgivet af Lensmanden paa Vedkommendes Hjemsted.

Lensmanden kan, naar det findes fornødent, kræve betryggende Sikkerhed stillet for Udbredelse af de paaløbende Omkostninger.

§ 3. Lensmanden og det for Herredet opnævnte Medlem af Jordsalgskommissionen afgiver en foreløbig Udtalelse om Andragenderne og sender dem direkte til Formanden, eller forsaavidt der handles om Udmaaling i Skogdistrikt eller i sammes umiddelbare Nærhed, gennem vedkommende Skogforvalter, som giver Andragenderne Paategning om, hvorvidt der fra Skogvæsenets Side er noget at erindre ved samme.

§ 4. For de Andragenders Vedkommende, som skal fremmes af den samlede Kommission, berammer Formanden efter Konference med Lensmanden afholdt Udmaalingsforretninger af Kommissionen. Som Regel afholdes saadanne Forretninger kun en Gang om Aaret i hvert Herred.

7 Juli. Skal Udmaalingen foretages efter Lovens § 2, 2det Punktum, efter Berammelsen af Lensmanden efter Konference med det for Herredet opnævnte Medlem.

Den i Lovens § 2 omhandlede Rundtgjørelse til Ansøgere og Naboer skal ske ved Læsning fra Sognets Kirke med en Varfelsesfrist af mindst 4 Uger samt, om dertil er bekvem Anledning, ved Opslag.

§ 5. Ved alle Udmaalingsforretninger bestemmes, hvor Udmaalet skal ligge, dets Udstrækning, Grænser, Skyld, Pris og øvrige Betingelser for Overdragelsen, hvorhos iagttages følgende:

a) Jorden gives saadan Udstrækning, som Kommissionen efter Egnens Forhold finder passende til Hjemmark og Udmærk for en Boplads, naar Ansøgerens Hensigt er at erhverve en saadan, og naar det gjælder Grund til Tomter, Jiskebrug eller anden Bedrift, ikke mere, end Behovet nødvendiggjør. Herunder tages ogsaa Hensyn til Vedkommendes antagelige Evne til at kunne anvende Jorden efter den opgivne Hensigt, hvorhos som Regel Jord ikke bør afhændes til en Person, som allerede er Eier af dyrkbar, men endnu ikke i rimelig Grad opdyrket Jord. Hvor Skogforholdene eller andre særegne Omstændigheder skulde gjøre det utilraadeligt at tillægge en Boplads en bestemt Strækning til Udmærk, kan det ved udtrykkelig Bemærkning i Forretningen tillades Opsidderen for de Kreaturer, som til enhver Tid kan vintrefødes, at benytte Havnegangen paa Statens tilstødende eller nærliggende Eiendom med de Indskrænkninger, som det Offentlige til enhver Tid maatte anse fornødne af Hensyn til Skogen, og med Udgang for det Offentlige til til enhver Tid at regulere Havningen, flytte den fra Sted til andet uden Erstatning og aflose den ved Udmaaling af et bestemt Stykke Udmærk. En saaledes tilstaaet Havneret skal ikke være til Hinder for vedkommende Strækningers fremtidige Udryttelse og Afhændelse til Opdyrkning og Bebyggelse.

b) Eiendommen udmaales saavidt muligt sammenhængende og skiftet til Indgjærding underet. Den paahæftes de Indskrænkninger i Eiendomsretten, som er paabudt ved Lov eller Reglement, og de specielle Bestemmelser og Servituter, som af Kommissionen findes paatrævede. Forøvrigt skal Eiendommen saavidt muligt være fri for Servituter. For saavidt en hensigtsmæssig Udmaaling ikke kan ske uden ved Hjælp af Mageskifte, bør Formanden søge Overenskomst derom istandbragt med Forbehold af vedkommende Regeringsdepartements Approbation.

c) Hvor umiskjendelige og skarpt betegnede naturlige Grænser ikke er forhaanden, bliver Grænserne altid at trække i rette Linjer, hvis Endepunkter betegnes paa en iøinesfaldende og

varig Maade med Mærker, indhugne i Berg eller Stene, som 7 Juli-
 ikke lettelig kan flyttes, ved Stenrøs eller ved Grøft. Hvis
 det findes fornødent, betegnes selve Linjerne mellem Hjørne-
 punkterne ved Anbringelse af andre Mærker og, navnlig i
 Skog, ved Ophugning af Gader af passende Bredde. Gjør
 Forholdene det uundgaeligt, at Naboer maa forbeholdes Bu-
 vei, Sjøvei, Waadsæt eller anden Servitut over den udmaalte
 Grund, maa samme noiagtig bestemmes og ved varige Mærker
 betegnes. Alle fornødne Mærker skal fuldstændig anbringes
 under Forretningen og til Protokollen beskrives. Forjaaviddt
 dette i noget Tilfælde ikke kan ske af Marsager, som i saa
 Fald bliver at oplyse til Protokollen, skal Ansøgeren samtidig
 betydes, at han har at bekoste dem anbragte overensstemmende
 med det under Forretningen derom foreskrevne og inden en
 en af Formanden sat Frist, og Salget maa ikke undergives
 vedkommende Regjeringsdepartements Approbation, forend
 det ved Attest fra Lensmanden eller i Skogdistrikter fra ved-
 kommende Skogfunktionær er godtgjort, at Forpligtelsen er
 opfyldt.

- d) Forretningen skal til Begrundelse af den Skyld og Pris, som
 sættes paa Eiendommen, indeholde en saaviddt muligt fuld-
 stændig Beskrivelse over dens Veligheden og Størrelse, hvor-
 viddt den er tjenlig til Opdyrkning eller ikke, om den har Skog
 eller andre Herligheder. Prisen sættes til den Sum, som den
 opmaalte Strækning med paastaende Skog og tilliggende Her-
 ligheder antages at være værd i Kjøb og Salg i den Til-
 stand, hvori den ved Udmaalingen befinder sig, og med pas-
 sende Fradrag for de den ved Forretningen paahæftede Servi-
 tuter eller Indskrænkninger i Eiendomsretten.

Udmaalte Jordeiendom gives særskilt norsk Navn.

- e) Ved Forretningens Slutning opfordres enhver Vedkommende
 til at erklære, om han har noget mod det Forhandlede eller
 Protokollerede at erindre, og i bekræftende Fald derom at til-
 føie Protokollen den fornødne Bemærkning. Protokollen skal
 altid indeholde Bevidnelse om, at saadan Opfordring er skeet.
- f) Enhver Udmaalingsforretning indføres saavel i Formandens
 som i vedkommende Lensmands Udmaalingsprotokol. Forjaaviddt
 Forretningen er bestyret af Lensmanden, sender han snarest
 muligt Udskrift af Protokollen med Sagens Dokumenter og i
 Tilfælde Kjøbekontrakt til Jordsalgskommissionens Formand.
 Alle Protokoller autoriseres af Amtmanden og forsynes
 med et Register, indeholdende Eiendommenes Navne i alfabetisk
 Orden og Udmaalingernes Datum.

§ 6. Efter afholdt Udmaalingsforretning afsluttes — hen-
 holdsviis af Formanden eller af Lensmanden — skriftlig Kontrakt
 med Kjøberen, hvori indtages:

- 7 Juli. a) at Salget sker med Forbehold af vedkommende Regjeringsdepartements Approbation.
 b) at i Skjodet indtages de omforenede Vilkaar for Eiendoms- overdragelse.
 c) at Kjøberen ved Underretning om Budets Approbation udreder ham paahvilende Omkostninger og Kjøbesummen inden saadan Frist eller i saadanne Terminer, som Formanden efter Omstændighederne finder passende, med 5 pCt. Rente aarlig fra den Dag, Budets Approbation er Kjøberen meddeelt.

For Opfyldelsen af sine Forpligtelser skal Kjøberen stille for-
 noben Sikkerhed, forsaavidt saa ikke er steet for Udmaalingen (jfr. § 2 in fine).

§ 7. Kommissionens Formand sender Specialudskrift af de afholdte Udmaalingsforretninger ledsaget af Sagens Bilag og i Tilfælde Kjøbekontrakt til Amtmanden. Denne sender Sagen med sin Udtalelse samt i Tilfælde Udkaft til Skjode til vedkommende Regjeringsdepartement, som bestemmer, hvorvidt Eiendommen bliver at afhænde paa de foreslaaede Vilkaar, og i Tilfælde meddeler Approbation paa Skjodet.

§ 8. Esternævnte Staten tilhørende Eiendomme og Herlig-
 heder kan, hvor og naar saadant ansees tjenligt og kan ske uden
 Skade for eller til Fremme af de i Lov om Afhændelse af Statens
 Jord og Grund i Finmarkens Amts Landdistrikt af 22de Mai
 1902 § 1 omhandlede Interesser, bortforpaaes:

- a) Udmarksflaatter, som efter bemeldte Paragraf, Littera c., ikke er Gjenstand for Afhændelse.
- b) Bopladse, hvis Afhændelse ansees utilraadelig.
- c) Torvmyre, der kan afgive Handelsvare.
- d) Klipper og Strandstykker, som efter Forholdene ikke kan ventes benyttet af den fiskeende Almue.
- e) Sten- eller Skiferbrud, der kan afgive Handelsvare.
- f) Tomter til Opførelse af Korboder og Fiskehjelde, naar saadanne agtes opførte af Fisserne selv.
- g) Fuglevar.
- h) Ret til Jagstuer og Fiskebunde.
- i) Ret til Fiskeri efter Vax og Sørrret.
- j) Udyrkede Strækninger, tjenlige til Sæterbrug.
- k) Ret til Fæsttag.

Hvor saadant af vedkommende Rekvirent forlanges, eller af
 det Offentlige til Forebyggelse af Tvivl og Tvist ansees ønskeligt,
 bliver Forpagtningens Gjenstand at bestemme og i Tilfælde at be-
 tegne ved tydelige Mærker under en Opmaalingsforretning, der af-
 holdes overensstemmende med efterstaaende § 9.

I Tilfælde af Tvist mellem Lensmand og Rekvirent angaa-
 ende Bestemmelse om, at Opmaalning skal holdes, afgjøres dette af

Jordfalgskommissionens Formand, hvis Afgjørelse kan begjæres 7 Juli. indbragt for Amtmanden.

De under Vitera f. nævnte Tomter bortforpagtes efter Reglerne i Lov af 3die August 1897 angaaende Saltvandsfisket i Finmarken, dens § 29.

Sæterpladse bortforpagtes ikke til Person, men til Gaard eller Flerhed af Gaarde og for et Tidsrum af indtil 30 Aar. Ved Forpagtningstidens Udløb kan Forpagtningen fornøjes paa samme Tid. Forpagtning af Fiskevande efter Vitera h. kan indrømmes paa indtil 20 Aar. Forøvrigt maa Bortforpagtning ikke ske paa længere Tid end 5 og ikke kortere Tid end 1 Aar.

Andragende om Forpagtning skal indsendes til Lensmanden, som Regel inden hvert Aars 1ste Februar, og indeholde de til Andragendets Afgjørelse i hvert enkelt Tilfælde ønskelige Oplysninger, cfr. foranstaaende § 2, ogsaa om den aarlige Leie, som bydes. Bortforpagtningerne sker underhaanden eller ved Auktion efter Formandens Bestemmelse.

Naar Forpagtningens Gjenstand er af ringe Værdi, eller Villighed iøvrigt taler herfor, bør ved Forpagtningstidens Udløb Fornøielse ske med samme Forpagter.

§ 9. De i § 8 omhandlede Bortforpagtninger forestaaes af Jordfalgskommissionens Formand. Skal Opmaalning afholdes, udføres denne af Lensmanden.

Denne indsender Forpagtningsbrevet med Bilage gennem Formanden til Amtmandens Approbation. Bortforpagtning af Ret til Fiskeri efter Lag og Søsrret (§ 8, i, ovenfor) undergives dog Approbation af vedkommende Departement. Ved hvert Aars Udgang indsendes derhos til vedkommende Departement Fortegnelse over de i Aarets Løb stedfundne Forpagtninger.

Naar Forpagtninger sker i Skovdistrikter og i Genhold til foranstaaende §, Vitera h., skal Erklæring indhentes fra vedkommende Stogforvalter.

For Sæterpladse betales fra 2 til 4 Kroner for hver forpagtende Jordeiendom, uanset Kreaturerens Tal, naar dette ikke overstiger 5 Storfæ. For mere end 5 Storfæ forhøies Afgiften forholdsvis. 8 Aar sættes lige med 1 Ko. Kreaturerne maa være vinterfodrede paa Gaarden for at være berettigede til Sæterbruget. Vil nogen Jordeiendom benytte Enkeltæter for sig alene, indtræder Afgiftens Maximum. Opretter flere Brug i Forening fuldstændig Fællessæter, nedsættes Afgiften i Forhold til Deltagernes Antal, dog saaledes, at den samlede Afgift for Fællessæteren ikke bliver mindre end for en Enkeltæter.

Med foranstaaende Indskrænkninger, eller forsaavidt intet ved særskilt Bestemmelse maatte være gjældende eller blive fastsat af vedkommende Regjeringsdepartement, bestemmes Forpagtningsafgiften, naar Auktion ikke afholdes, af Jordfalgskommissionens Formand.

7 Juli. Ved Bortforpagtning af Udlaatter og Gæstebudse i Strøg, hvor Ren særdes, betinges Tjeldfinnerne Ansvarstfribed, om de bortforpagtede Strætninger bestadiges af deres Dyr, dog at saadan Tjebed bortfalder, forsaavidt Stæde sfter paa Strætning, som er indbegnet med 1 Meter høit Hegn.

Torpagteren udreder de med Opmaalng, Vefendtgjørelse og i Tilfælde Aluktion forbundne Omkostninger, der som Regel vor erlægges forstudsvis. Torpagtningsbrevet meddeles uden Betaling.

Torpagtningsbrevene, hvori Opmaalngsforretningerne, om saadanne afholdes, indtages, indføres i for disse Dokumenter bestemte Protokoller saavel hos Lensmændene som hos Jordfalsgskommissi- onens Formand.

§ 10. Det Fond, der er og bliver dannet i Genhold til Lovens § 5, gjøres frugtbringende paa den Maade som vedkommende Departement bestemmer.

Over Fondets Kapital, Indtægter og Udgifter aflægges Amts- kassereren aarlig Regnskab paa den Maade, som er eller bliver fastsat.

§ 11. Det ved Kongelig Resolution af 1ste Juni 1895 approberede Reglement angaaende Fremgangsmaaden ved Afhændelse eller Bortforpagtning af Statens Jord og andre den tilhørende Herligheder i Thimarkens Amts Landdistrikt sættes herved ud af Kraft.

7 Juli.

Høieste Resolution

af 7de Juli.

I Genhold til Lov om Fredning af Lax og Søørret m. v. af 20de Juni 1891 § 23 (jfr. §§ 1 og 2) bestemmes, at de ved høieste Resolution af 11te August 1896 giune Bestemmelser angaaende Fredningstiden for Laks og Søørret i Lardals Herred, Larlsberg og Larviks Amt, forsaavidt angaar den Del af Laugen Elv, der ligger ovenfor Huggetbedtjøssen, samt angaaende Falbyden, Salg, Kjøb og Modtagelse af den i nævnte Elvestrætning fiffede Lax og Søørret udvides, til ogsaa at gjælde for den Del af Laugen Elv, der ligger nedenfor Vittingstjøss i Sandavær Herred, Buskeruds Amt.

